

АКТУАЛЬНО

Можливість залагоджувати справи району спільними зусиллями відтепер з'явилася у жителів вулиці Гуцанської, що в Луцьку. Більшість із тих, хто тут проживає, прийшли на виборчу дільницю й підтвердили свої наміри створити орган самоорганізації населення та взяти на себе відповідальність за благоустрій власної території.

Усебічну підтримку таким ініціативам надає Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом»: від консультативної та фінансової, що передбачають компенсацію витрат на реєстрацію об'єднання, до юридичної. Окрім того, на прохання ініціативної групи Фонд має змогу забезпечити приміщення для проведення голосування. Це обов'язкова умова, аби процес виборів було визнано легітимним.

Легалізація вуличного комітету, яка відбулася 3 липня в Офісі розвитку кварталу, що на вулиці Гордіюк, 37, – результат тривалої співпраці Фонду «Тільки разом» та ініціативної групи лучан. За словами Андрія Кремського, менеджера проекту Фонду «Сприяння створенню ОСББ та ОСН», передісторія створення вуличного комітету типова.

«Усе почалося з активності самих жителів вулиці Гуцанської. До Офісу розвитку кварталу почали масово надходити звернення, які, по суті, належали до компетенції міської влади, але їх роками не брали до уваги. Ми вирішили допомогти людям самоорганізуватися й отримати легальні важелі впливу на розв'язання проблем свого району. Створення вуличного комітету – перший крок у напрямку змін, до яких жителі вже дозріли», – коментує прагнення лучан взяти на себе відповідальність Андрій Кремський.

Усього на вулиці Гуцанській проживає 246 осіб. Попри спекотну погоду, участь у голосуванні взяли більшість із них. Потребу в здійсненні такого кроку пояснюють доволі просто.

«Вулиця в центрі міста, води нема, дорога страшна, паркани всі в болоті, ні пройти, ні проїхати. На наші звернення не реагують. До останнього часу темінь на вулиці була, тільки нещодавно після тривалого листування з чиновниками нам врешті підвели світло до середини вулиці», – бідкається Ста-

ЯК ЗАКОННО ВІДСТОЯТИ ІНТЕРЕСИ СВОЄЇ ВУЛИЦІ?

ніслава Герасимюк, яка прийшла проголосувати.

Ані тривалий процес реєстрації, ані бюрократична тяганина не стали перешкодою для того, аби все ж довести ініціативу зі створення вуличного комітету до завершення. Щойно дізнавшись про функції такого органу самоврядування, ініціативна група почала діяти.

«Про те, що в Луцьку є можливість створення вуличного комітету, дізналися з газет. Наш район у жахливому стані. По суті, нам нема чого втрачати, потрібно діяти і відстоювати законні права. Про алгоритм створення комітету нам розповіли в Офісі розвитку кварталу Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом». Попри те, що ми теж частина Луцька, нам з бюджету, передбаченого на благоустрій, нічого не перепадає. Бачимо, що в центрі міста багато робіт проводять, а чому щодо нашої вулиці така дискримінація – невідомо», – розповідає Володимир Маць, якого більшість громади району делегувала

як кандидата на голову вуличного комітету.

Проблемні питання Гуцанської Володимир Маць знає не з чуток, бо проживає тут із дитинства. Розповідає, що сусіди, аби дістатися до найближчої зупинки громадського транспорту, мають долати два кілометри бездоріжжям, а це і люди поважного віку, і школярі, які взимку змушені повертатися

додому мало не навпомацки. Каже, що усі ці незручності та байдужість місцевої влади до проблем мешканців якраз і стали мотивом до самоорганізації.

Серед лучан, які прийшли взяти участь у голосуванні, були й ті, хто категорично заперечував потребу такого кроку. Попри те, що десятиліттями вулиця потерпає від занедбаності, своє рішення пояс-

нують тим, що таке нововведення, на їхню думку, згодом вдарить по кишенях жителів вулиці. За словами керівника проекту «Сприяння розвитку ОСББ та ОСН» Андрія Кремського, працівники Офісу розвитку кварталу нерідко стикаються з такими поширеними міфами.

«Функція проекту – не лише допомогти у процесі реєстрації органу самоорганізації населення, а також проводити просвітницьку роботу. Люди мають передусім зрозуміти переваги такого кроку, відкинути хибні переконання, зважитися на відповідальність за благоустрій власної території, решта – питання часу та юридична процедура. Головне, на чому наголошують під час зборів із жителями, – такий орган є суто представницьким, не провадить жодної господарської діяльності та не несе жодних фінансових навантажень на членів об'єднання», – наголошує Андрій Кремський.

Відтепер завдяки створенню органу самоорганізації населення жителі вулиці Гуцанської зможуть ефективніше залагоджувати наболілі питання. Кому, як не їм, краще знати кожну яму та вибоїну у своєму районі, розуміти, які питання потребують першочергового розв'язання. Вуличний комітет дає жителям юридичні важелі впливу на рішення, які ухвалює місцева влада. Відтепер вони матимуть можливість самостійно контролювати як базові питання (вивіз сміття, прибирання снігу тощо), так і за посередництвом обранця від свого району в міській раді вносити поправки та пропозиції до проектів програм. Згідно із законом, такому об'єднанню надають ті ж повноваження, що і депутату місцевої ради, за винятком права голосувати на пленарних засіданнях сесії.

«Гуцанський» – уже третій вуличний комітет, який створили за сприяння Фонду «Тільки разом». Віднедавна почали функціонувати ще два органи самоорганізації населення – «Качалова 2015» та квартальний комітет «Віра в краще».

У Фонді Ігоря Палиці «Тільки разом» закликають звертатися по консультації щодо створення та переваг таких об'єднань в Офісі розвитку кварталу. Тут ініціативні групи лучан отримають усю потрібну інформацію та допомогу.

Ольга ЗДЕБСЬКА

ВИНАГОРОДА ЗА ДОСЯГНЕННЯ

ВОЛИНСЬКИЙ РУШНИК – НА КАРПАТСЬКИХ СХИЛАХ

Завершилися уже дві червневі зміни дитячого відпочинку в спортивно-оздоровчому таборі «Артек-Буковель». Завдяки Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» цього року в Карпатах побували 753 найкращі школярі області, ще близько 250 дітей матимуть змогу відпочити у Буковелі восени. Це – юна еліта Волині, переможці численних олімпіад і конкурсів, розумники й розумниці з усіх районів, що зуміли виявити себе у навчанні, мистецьких, спортивних, дослідницьких напрямках. Та усе ж є ще одна особлива риса, яка об'єднує юних волинян – любов до свого краю.

Патріотичною лавиною можна назвати волинських школярів, які відпочивають у «Артеку-Буковелі». «Це моя Волинь!» – котиться кар-

патськими схилами відгомін, дивуючи гостей Буковеля і викликаючи хвилю гордості й захвату в земляків.

«Волинські діти для мене найкращі, тому що всі вони самі, своїми досягненнями, заробляють путівки в табір. Це – дуже розумні й дружні діти, – розповідає педагог-організатор дитячого табору «Артек-Буковель» Богдана Тудан. – У нас навіть є волинські кричалки. Коли ми йдемо, то всічують, що приїхала Волинь. Це

дуже класно, з такими дітьми легко працювати».

У першій літній зміні табору запланували й особливий день українства і патріотизму. Дрес-код – вишиванки, пісні – лиш українською, ба навіть страви у ідальні – традиційні. Усі 28 загонів табору «Артек-Буковель» готували спільний флешмоб – мальовано-вишиваний рушник. Імітуючи українську вишивку, діти намагалися презентувати свій загін, колектив, долучитися до спільної справи.

Загін, у якому перебував юний лучанин Михайло Кость, на своєму рушнику зобразив троянди, волошки й паву.

«З давніх-давен на території Волині на рушниках вишивали троянди. Іншими словами – ружі. Учені вважають, що ружі символізують сонце. Волиняни сприймають їх як сонячну символіку, а також вогняну кров. Пáva символізує розвиток та сімейне щастя, волошки – оновлення, красу і кохання», – розповідає Михайло.

Кожна із таких робіт стала частинкою одного артеківсько-патріотичного рушника. І нехай день українства завершується, та любов волинян до краю – невичерпна. Адже сьогоднішні школярі – це його майбутнє та інвестиція, про яку дбає Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом».

Наталка ПЕТРУК

АНОНС

Телеканал
«Нова Волинь»

Дайджест «Тільки разом»

вівторок, 21:30

повтор: середа, 12:00
четвер, 8:30
субота, 10:25

Передача
«З добром у серці»

вівторок, 19:35

повтор: п'ятниця, 19:35
неділя, 8:50

Радіостанція
«Луцьк»

107,3 FM

Дайджест «Тільки разом»

четвер, 14:30

неділя, 12:30

Радіопередача
«З добром у серці»

вівторок, 7:45, 17:45

п'ятниця, 7:45, 17:45

ДАЙДЖЕСТ

АКТИВНИЙ ВІДПОЧИНОК

ОФІСИ РОЗВИТКУ КВАРТАЛУ ЗАПРОШУЮТЬ ДІТЛАХІВ НА ЦІКАВІ КАНІКУЛИ

У рамках проекту «Фонд розвитку навчального закладу» розпочалася серія майстер-класів для юних лучан. Тричі на тиждень – у вівторок, п'ятницю та неділю – впродовж усього літа в арт-галереї ЦУМу діти дошкільного і молодшого шкільного віку власноруч будуть виготовляти вироби з різноманітних матеріалів.

Зокрема, в перший день заняття юні лучани робили декупаж дерев'яної сільнички. Долучилися до роботи й батьки, які допомагали своїм дітям затирати, фарбувати та прикрашати посудину. Задоволеними лишилися усі: малюки, які змог-

ли забрати свої витвори додому, мами й тати, які цікаво провели час із чадами, та майстри, які поділилися уміннями з дітлахами.

Усі охочі взяти участь у ці-

кавих майстер-класах можуть записатися на заняття в Офісах розвитку кварталу Луцька.

Зазначимо, що проект «Фонд розвитку навчального закладу» діє в рамках програми

Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» «Сучасна освіта». Основна мета цього проекту – сприяти розвитку творчого потенціалу учнів та забезпечити комфортні умови для навчання. Незважаючи на те, що фонди розвитку навчальних закладів почали працювати порівняно недавно, ідеї, які прагнуть втілити у життя голови об'єднань, уже реалізуються. Нині в місті діє 11 фондів розвитку навчальних закладів, шість із яких – у ДНЗ, решта – в школах. На часі – приєднання нових освітніх колективів, які прагнуть змінити підхід до використання батьківських коштів, спрямовуючи їх у русло безпеки та розвитку своїх дітей.

Ірина ЮЗВА

Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом»

м. Луцьк, вул. Винниченка, 26
тел. (0332) 78-22-08, 78-22-07

Культура і духовність – надбання нації

ЗІГРІЙ ДУШУ

Співпраця між волинськими волонтерами й Фондом Ігоря Палиці «Тільки разом» уже стала традицією. «Зігрій душу» – один із найтепліших проєктів Фонду в програмі підтримки учасників АТО та їхніх сімей. За час його роботи можливість оздоровитися отримали 350 бійців. Програма передбачає різнопланову реабілітацію – і фізичну, і психологічну, і мистецьку. Анна Лисакова – засновник і куратор особливого відпочинку – зазначає, що сам проєкт також змінюється, трансформується, еволюціонує.

«На початку ми цілий рік працювали з проблемами, які хлопці отримали внаслідок війни. Сьогодні маємо інші проблеми. До нас переважно звертаються демобілізовані, які зіштовхнулися з питаннями соціалізації. Вони не можуть знайти роботу, налагодити стосунки з близькими», – ділиться спостереженнями Анна Лисакова.

Вона додає, що реабілітація потрібна не лише військовим і їхнім сім'ям. «Це має бути розширена програма, щоб люди навчалися жити по-іншому, зрозуміли, що можна бути добрими, що потрібно допомагати тим, хто поряд. Нам бракує добра... Ми дуже часто чуємо, що людям набридла війна, але до неї всі звикли. Але постійно потрібно пам'ятати, що ми тут, а бійці там. І саме через те маємо допомагати їм».

Програма реабілітації хоч і стала, але її щоразу варіюють, враховуючи загальний настрій зміни. Комуś потрібно більше спільних психологічних тренінгів, хтось наполягає на творчості, іншим треба лише дружні бесіди з побратимами. Психолог проєкту Олена Тарасюк зауважує: «Важливість цієї реабілітації в тому, що тут є фахівці та побратими, які пройшли такий самий шлях. Якщо з фахівцями хлопці не відразу йдуть на контакт, або ж узагалі можуть не йти, то саме побратими підтримують. Хлопці бачать, що коли боець зі схожими проблемами знайшов вихід, то й їхню проблему можна розв'язати».

Психолог налагоджує контакт з учасниками проєкту ще на стадії набору групи. Дуже часто це друзі й побратими колишніх реабілітантів, тому порозумітися легко.

Реабілітація відбувається на

«ЗУПИНЯТИСЯ НЕ МАЄМО ПРАВА...»

базі санаторію «Пролісок», що у селі Грем'ячому Ківерцівського району. Військовослужбовцям тут пропонують цілий спектр медичних послуг. Це і водні процедури, і фізіотерапія. Сергій Суліковський із Маневичів розповідає, що про такий відпочинок можна тільки мріяти. Адже відпочинок на фронті – це час, коли не стріляють. Тут же воїни почуваються у повній безпеці, насолоджуються природою, спілкуванням один з одним.

Світлана Теплякова, дружина одного з бійців, не втрималася й приїхала до чоловіка на відвідини. Та й донечка Юлечка хоче побути більше часу з татом. Оскільки за два тижні він знову поїде туди, де спокій лише сниться.

«Потрібно зрозуміти, що в них там зовсім інше життя, і такі програми потрібні. Хлопці не можуть звикнути, що тут не стріляють, що не треба вставати й кудись

бігти. Такі проєкти і заспокоюють, і врівноважують, і психологічно розвантажують. Це відчутно. Не можу сказати, що за цей тиждень чоловік кардинально змінився. Добре було б, щоб не лише Фонд «Тільки разом», але, можливо, якісь інші організації також влаштовували такі проєкти. Тому що воїнів, які не можуть самотужки впоратися з поствоєнними наслідками, дуже багато. Таке розвантаження потрібне», – вважає дружина військовослужбовця.

«Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом» намагається всіляко допомагати демобілізованим бійцям у соціалізації, у відстоюванні своїх прав. Законодавство у цьому сенсі надто недосконале, тому самотужки отримати від держави належне не просто, – зазначає юристконсульт Фонду Андрій Іщик. – Звичайно, тільки завдяки одній консультації проблема не залагодиться. Ми

сподіваємося, що рішення все-таки в подальшому будуть справедливо виносити, з урахуванням прав і свобод громадянина, які гарантовані Конституцією. Днями, наприклад, підходили бійці з питанням, як стати на квартирний облік, щодо отримання у власність земельних ділянок. Цікавляться також санаторно-курортним лікуванням та процедурою отримання ліків у державних аптеках».

Заступник голови правління Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» Ірина Констанкевич не вперше приїжджає на зустріч із бійцями. Вона стежить за усіма проєктами Фонду, які стосуються допомоги учасникам АТО. «Війна, яка триває на сході нашої країни, лишає по собі не лише зруйновані міста. Ті, хто повертається із зони АТО, приходять до рідних зі зруйнованими та понівеченими душами, зламаними життями. Їм

непросто адаптуватися до звичних умов. Ми навіть уявити не можемо, що довелося пережити воїнам там, на передовій. Це травматичний досвід, із яким потрібно працювати. Тут, у санаторії «Пролісок», бійці мають нагоду, наскільки це можливо, забути про ті дні у зоні військових дій», – каже Ірина Констанкевич.

Проєкт «Зігрій душу» за увесь цей час набув популярності серед бійців АТО. Волонтер і його керівник Анна Лисакова каже, що на черзі – ще не менш ніж чотири сотні демобілізованих військовослужбовців. «Так, я теж втомила. Але зупинятися не маю права. Просто якщо кожен буде вкладати до спільної справи якусь частинку, то ми змінимо систему, змінимо ставлення до себе, до людей. Для того аби щось змінити, треба розпочинати із себе».

Наталка ПЕТРУК

ПІДТРИМКА МОЛОДІ

ЮНА БАЯНІСТКА З ЦУМАНІ ДЯКУЄ ІГОРЮ ПАЛИЦІ ЗА ПРОФЕСІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ

15-річна Люба Гусак із селища Цумані на Ківерцівщині минулого року була єдиною баяністкою з Волині, яка пройшла у фінал конкурсу «Нові імена України». Мама Наталія каже, що її донька вже має чимало перемог, і вірить, що попереду – ще більше досягнень у музиці.

Дівчина отримала чудовий подарунок від Ігоря Палиці – новенький вартісний баян, з яким

зможе вдосконалювати свою майстерність і брати участь у конкурсах.

– У нашій сім'ї шестеро дітей, і всі музиканти, – розповідає мати-героїня Наталія Гусак. – Люба з семи років грає на баяні. Здобула багато перемог на обласних, всеукраїнських і навіть міжнародних конкурсах. Коли вона навчалася в музичній школі, ми купили їй уживаний баян, підремонтували. На старенькому дочка займалася, а на конкурси їздила з трохи професійнішим шкільним ін-

струментом. Коли вступила в училище культури і мистецтв імені Стравінського, виникла гостра потреба в новому. Та ми з чоловіком працюємо на державних роботах, тому навіть у кредит не могли купити таку дорогу річ.

Мама талановитої баяністки зверталася в різні фонди і організації з проханням допомогти придбати професійний баян. Та поміччї нізвідки не отримала. Коли голова обласної ради і засновник Фонду «Тільки разом» Ігор Палиця приїхав

на зустріч із цуманцями, Наталія Гусак розповіла йому про доньку і її мрію – вступити у консерваторію. Ігор Петрович пообіцяв, що Люба матиме інструмент належного рівня.

– Завжди вірила, що є люди, не байдужі до здібних дітей, – наголошує мама музикантки. – Ми з донечкою щиро дякуємо Ігорю Петровичу Палиці, що допоміг нашій сім'ї – подарував дочці професійний баян і можливість займатися улюбленою справою.

Соломія ВЕРВИЧКА

Мама талановитої дівчинки до останнього не вірила у щедрість мецената

З добром у серці – з любов'ю до людей

Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом»

м. Луцьк, вул. Винниченка, 26
тел. (0332) 78-22-08, 78-22-07

КАМІНЬ-КАШИРСЬКИЙ ЗІБРАВ НАЙКРАЩИХ МІСЦЕВИХ СПОРТСМЕНІВ

Минулої неділі Камінь-Каширський став центром спортивного азарту, розваг і веселощів. Сюди приїхали жителі чи не з усього району, одні – щоб продемонструвати силу на традиційних районних сільських спортивних іграх, інші – щоб уболівати за земляків. На стадіоні Камінь-Каширського ВПУ, де відбувалися змагання, було чим зайнятися дорослим і дітям, сумувати нікому не довелося.

Спортивне свято відбулося за сприяння Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом». Адже підтримка фізичної культури, розвиток спорту та спортивної інфраструктури області – один із пріоритетних напрямків роботи Фонду.

Команди від 17 сільських рад Камінь-Каширського району й Камінь-Каширської міської ради взяли участь у змаганнях із семи видів спорту. Загалом – понад 300 учасників. Кремезні чоловіки продемонстрували силу в гирьовому спорті та штовханні колоди. Згуртували зусилля в одне русло учасники команд і в перевезенні навантаженого веза, вага якого сягала 500 кг, та перетягуванні каната. У армспорті випробовували свої можливості і чоловіки, і жінки. Цікавими були змагання серед спортивних сімей «Тато, мама, я – спортивна сім'я». З-поміж учасників турніру професіоналів мало, більшість – любителі спорту, які на перше місце ставлять здоровий спосіб життя.

Організатор спортивного заходу, голова районної організації ВФСТ «Колос» Руслан Бобко каже, що змагання відбуваються щорічно, але не в таких масштабах, як цього разу. «На основі результатів ми формуємо команду, яка захищатиме честь району на обласних сільських спортивних іграх Волині, – розповідає Руслан Бобко. – Щорічно в районі відбувається понад 30 регіональних змагань із найбільш популярних видів спорту. Збірні команди району беруть активну участь та демонструють хороші результати в обласних і всеукраїнських турнірах».

«У Камінь-Каширському дуже багато молоді, яка долучається до спорту, тому й змагання такого формату тут відбуваються часто. Восени минулого року Фонд Ігоря Палиці «Тільки разом» побудував спортивний комплекс, де тренуються не лише місцеві, а й жителі сусідніх міст», – розповідає міський голова Камінь-Каширського Василь Бондар.

Попри неймовірну спеку, учасники змагань були зібрані та зосе-

реджені, оскільки знали, що конкуренція чималенька.

Жителя села Видричів Володимира Царика можна назвати професіоналом у перетягуванні каната, адже на рівні району та області він вправляється у цьому вже 25 років. Володимир каже, що підбирав команду під свій зріст і вагу, а це 100-120 кг. У результаті Видричівська сільська рада здобула третє місце у перетягуванні каната. Також Володимир Царик штовхав колоду. З цього виду спорту до трійки лідерів не увійшов, та результат мав непоганий.

Депутатка Камінь-Каширської районної ради від партії «Українське Об'єднання Патріотів – УКОП» Світлана Сидорук представляла Карасинську сільську раду в армспорті. Попри те, що здоров'я не дозволяє таких навантажень, жінка підтримала свою команду і, як виявилось,

недаремно, адже здобула перше місце серед жінок. Світлана Сидорук зізналася, що це не перша її перемога в цьому виді спорту, адже була першою і на обласному рівні.

«Дуже люблю спорт, його не можна не любити. Спорт – це здоров'я, це дух, який дуже важливо підтримувати, адже сьогодні в людей – зневіра й розчарування. Ми маємо об'єднуватися, і саме такі спортивні масові заходи згуртовують. Нині на стадіоні присутні різні люди з різними поглядами на життя, але всі радіють і вітають одне одного», – резюмує Світлана Сидорук.

На стадіоні Камінь-Каширського ВПУ багато молодих сімей. Хтось приїхав брати участь у змаганнях «Тато, мама, я – спортивна сім'я», інші просто скористалися нагодою відпочити.

Сім'ю Паликів із Гути-

Боровенської можна назвати по-справжньому спортивною. І хоча Людмила Палик каже, що вони не тренувалися спеціально, але їхали у районний центр із великим бажанням перемогти. У результаті Палики вибороли перше місце в сімейному змаганні. Окрім цього, Людмила Палик стала срібною призеркою з армспорту.

Доки спортсмени демонстрували спритність та силу, в іншому кінці стадіону було гамірно й весело – найменших учасників свята розважали казкові герої. Хлопчики та дівчатка робили зарядку, танцювали, грали в ігри. Кожен із них отримав яскраві подарунки та позитивні емоції.

Відчуття справжнього свята та море гарного настрою дарували музичні колективи, які виступали на сцені протягом дня. Українською піснею зачаровували гостей народ-

ний артист України Василь Чеплюк, вокальний квартет «Акорд», а також місцеві музичні колективи. Додав адреналіну гостям спортивного свята музичний гурт Garage Drum Show, який влаштував на стадіоні справжнє «ударне» шоу. Родзинкою дійства стала музична програма від гурту «Пластинін».

Доки на сцені виступали артисти, судді підбили підсумки змагань та визначили переможців. За загальними результатами, тріумфувала команда, яка представляла Камінь-Каширську міську раду, друге місце дісталось Пільчанській сільській раді, бронзовим призером стала Гуто-Боровенська сільська рада.

Директор Камінь-Каширського міського центру «Спорт для всіх» Сергій Панасюк каже, що претендентів на участь у спортивних змаганнях було дуже багато.

«У нашої команди є досить сильні учасники, в тому числі й професійні спортсмени. Закономірно, що в трьох видах змагань ми взяли перше місце, в одному – друге, в одному – третє, – підсумовує результати своєї команди Сергій Панасюк. – Камінь-Каширщина – поліська глибинка, аграрний край. Попри недостатнє фінансування спорту, ми маємо певні досягнення та перспективи. Як я пам'ятаю, в усіх фестивалях камінькаширці не посідали місць, нижчих за п'яте».

Організатори свята нагородили всі сільські ради, які брали участь у змаганнях, спортивними сувенірами. Кожного переможця відзначили кубком, медаллю та дипломом. Команди-переможці отримали грошові сертифікати від Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» на придбання спортивного обладнання та інвентарю.

Враженнями від свята поділилися і виконавчий директор Фонду Ігоря Палиці «Тільки разом» Орест Маховський, який протягом дня спостерігав за спортивними змаганнями та нагороджував переможців. «До нас звернулося районне фізкультурно-спортивне товариство «Колос», яке запропонувало організувати традиційні районні сільські спортивні ігри. Ми відгукнулися на цю пропозицію, оскільки розвиток та підтримка спорту – один із пріоритетів роботи Фонду. Я помітив, що учасники та гості задоволені святом. Проте відчувається, що такі дійства відбуваються тут рідко. Це видно із запалу хлопців, із того, з яким ентузіазмом вони тягнуть канат, змагаються в армспорті та інших видах змагань. Тому я думаю, що ми й надалі будемо підтримувати ті спортивні традиції, які є на Камінь-Каширщині».

Ірина ЮЗВА

